

In deze serie brengen wij nationale of internationale betekenisvolle, bekende of beroemde personen voor het voetlicht die op de een of andere manier een connectie hebben – hetzij via familiale banden, als (oud-)inwoner of anderszins – met Schin op Geul of Oud-Valkenburg.

Ing. Jo Franssen

HANS FRANSSSEN

Joseph Hubertus [Jo] Franssen uit Arensgenhout was een bekend vakbondsbestuurder en volksvertegenwoordiger. Zijn meest bekende functie was het lidmaatschap van de Eerste Kamer der Staten-Generaal. Leden van de Eerste Kamer worden ook wel senatoren genoemd; een heel prestigieuze titel die teruggaat tot het Romeinse Rijk en momenteel nog gangbaar is in de Verenigde Staten (het Amerikaanse Rijk!). Andere bekende senatoren uit ons gewest zijn René van der Linden, Thijs Wöltgens en Evert Rongen.

Jo Franssen is zijn loopbaan begonnen als beambte bij de Staatsmijnen, nadat hij tot 1940 opleidingen op de MULO (A en B) en tot 1944 op de MTS (werktuigbouw) heeft afgerond. Nadien was hij werkzaam op de werkplaatsen van de Staatsmijn Maurits, commandant van de bedrijfsbrandweer van de Maurits en – na de sluiting daarvan – op de commerciële afdeling van de Rubberfabrieken bij DSM. In die periode heeft hij tevens de deeltijdopleiding aan de HTS te Heerlen afgerond. Bij de in 1965 door minister Joop den Uyl aangekondigde mijnsluiting was hij betrokken als lid van het dagelijks bestuur van de beambtenbond. Hij werkte mee aan de plannen voor herstructurering, om-

Jo Franssen (r.) met Antoon Hubben (1919-1992), voorzitter van de Katholieke Vereniging van Mijnbeambten

scholing en herplaatsing. En daarmee begon zijn vakbondsgebeuren, met zelfs een politiek vervolg.

Hij werd kandidaat gesteld voor de functie van algemeen secretaris-penningmeester van de KVM (Kristelijke Vereniging van Mijnbeambten), welke hij van 1 juli 1967 tot 15 april 1972 vervulde. Vervolgens was hij van 15 april 1972 tot 16 december 1983 zelfs voorzitter van de Unie BLHP (Unie van Beambten, Leidinggevend en Hoger Personeel) in Limburg, een door fusie ontstane bond. Deze functies combineerde hij deels met het lidmaatschap van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, waarin hij van 16 september 1969 tot 11 juni 1991 zitting had.

Vanwege zijn vele verdiensten werd Jo in 1981 benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw; in 1990 volgde de bevordering tot Commandeur.

Jo's nevenfuncties waren talrijk, waarbij een aantal meer gekende waren:

- (plaatsvervangend) lid van de Mijnindustrieraad (1960-1975; met onderbrekingen);
- lid dagelijks bestuur KVM (Kristelijke Vereniging van Mijnbeambten) (1964-1967);
- lid dagelijks bestuur NKV in Limburg;

- lid dagelijks bestuur pensioenfonds BFM (Beambtenfonds voor het Mijnbedrijf);
- lid commissies Internationaal Overleg in het kader van de FICM (Fédération Internationale des Cadre des Mines) en BACM (British Association of Colliery Management);
- vicevoorzitter Vereniging Beroepsonderwijs te Heerlen (1972-1986);
- lid bestuur De Wever-Ziekenhuis/GOLZ te Heerlen en Brunssum (1972-1991);
- lid Raad van Advies en Stuurgroep Innovatie LIOF (Limburgs Industrieel Ontwikkelingsfonds) (1976-1984);
- lid Begeleidingscommissie VVU (Vervroegd Uittreden) ex-mijnpersoneel (1979-1989);
- lid Raad van Commissarissen N.V. KLM (1984-1995);
- lid bestuur Mijnschool;
- voorzitter Hogeschool Heerlen (1986-1990);
- lid Kamer van Koophandel voor de Mijnstreek.

Jo Franssen (r.) schudt de hand van koningin Beatrix. Links prof.dr. Piet Steenkamp (1925-2016), in zijn functie als voorzitter van de Eerste Kamer

De persoon Jo Franssen

Waarom nu dit artikel over Jo Franssen? Wat is zijn connectie met Schin op Geul? Welnu, hij is op 5 augustus 1923 geboren in de Hekerbeek, destijds behorende tot de gemeente Schin op Geul. Zijn ouders waren Jozef Hubert Franssen (1891-1941) en Anna Maria [Mia] Rijcken (1894-1983) uit Oud-Valkenburg. Jo was de oudste van negen kinderen. Zijn vader is relatief jong overleden, als gevolg

van een noodlottig ongeval op de Staatsmijn Maurits. Alle kinderen waren nog jong en Jo heeft toen mede het gezin drijvende gehouden.

In 1947 is Jo getrouwd met Anna Catharina [Annie] van Eckeren uit Sittard. Naast zijn werk op de Staatsmijnen hebben Jo en Annie tevens een winkel in rookwaren gedreven, om op die manier hun inkomen te verbeteren. Uit deze verbintenis zijn vier zonen geboren: Martin, Ger, Patrick en Richard. Direct na hun huwelijk zijn zij in Geleen gaan wonen; eerst op Krensheide en vervolgens in de Vondelstraat (van 1967 tot 1970). Daarna verhuisden zij naar de Kampstraat in Arensgenhout, naar een woning met uitzicht op het Geuldal. Het huis kreeg de begrijpelijke naam 't *Veersjpan*; een andere benaming, met een politieke kwinkslag, was *The White House*. Annie is daar in 2011 overleden en Jo in 2013. Tot vlak voor zijn overlijden was hij overigens nog actief met het scheren van de meidoornheggen rond de tuin en het weiland.

Jo wordt door zijn naasten herinnerd als zeer aimabel, hardwerkend en humoristisch. Vanwege zijn doorzettings- en relativeringsvermogen heeft hij een enorme carrière gemaakt. Doordat hij de zaak van twee kanten kon bekijken heeft hij – zowel in zijn vakbondswerk alsook in de politiek – steeds gewerkt aan haalbare oplossingen, waarbij niets en niemand onder de kar kwam; een vertegenwoordiger bij uitstek van het Rijnlandse harmoniemodel.

Limburg stond bij Jo helemaal bovenaan; hij was altijd vaste gast bij de jaarlijkse Barbaravieringen in Geleen, de

Jo en Annie als pensionado's

Schaesbergergank op Walem en de Memorial in Margraten. Privé hield Jo van het buitenleven, goede gesprekken en avontuurlijke vakanties. En in zijn jonge jaren van voetbal en schaatsen.

De ‘stamboom’ van Jo Franssen

Jo stamt uit een oud Valkenburgs geslacht. De oudste stamvader was Joannes (Jan) Franssen (ca. 1560-ca. 1624), geboren in de huidige grensstreek tussen Berneau/Eijsden en overleden in Eijsden. Hij was (gerechts)chirurgijn van beroep. Maar liefst vijf zonen van deze Jan werden

eveneens chirurgijn, waarvan Hendrik Franssen (1590-1671) zich als chirurgijn in Valkenburg vestigde. Hij was tevens schepen, substituut-proostschout, borgemeester en stadhouder van het Rosendaelsleen in Sibbe/Oud-Valkenburg. Opvolgende generaties zijn Peter, Johannes en Johannes Casparus, die steeds beroepen uitoefenden als chirurg en/of functies in het plaatselijke bestuur van Valkenburg en omstreken. Deze laatste, Johannes Casparus, werd ook actief in de handel en de landbouw. Uit twee huwelijken kreeg hij, in een woelig tijdsgewricht, een omvangrijke kinderschare. De nakomelingen van deze Caspar zijn verder over de regio uitgezworven. Bekend in de Valkenburgse regio zijn de families Franssen-Kengen (en Kengen-Franssen) in Sint Pieter – onder andere door het voormalige Hotel Franssen – en de diverse families in Klimmen en Oud-Valkenburg/Sibbe, waaruit nog twee burgemeesters voortkomen: Jan Lambert in Valkenburg en Hubert Joseph in Oud-Valkenburg.

De lijn waaruit Jo voortkomt gaat via Johannes Petrus Franssen sr. – zoon van Johannes Casparus Franssen uit zijn eerste huwelijk met Maria Crahaij – naar Johannes Petrus jr., die in 1766 terecht komt in de Kampstraat te Ransdaal, destijds behorende tot de gemeente Schin op Geul. Deze en volgende generaties zijn werkzaam als werkmans en arbeider; eerst in de landbouw, later in de mijnbouw en industrie, zowel in het Heerlense als in Aken.

Achtereenvolgens zijn dat Jan Mathias Franssen (Ransdaal-Schin op Geul/Heerlen), Mathias Jacob Franssen (Heerlen/Wolfhaag-Vaals), Mathijs Franssen (Vaals/Kerkrade) en Jozef Hubert Franssen (Vaals/Hekerbeek-Schin op Geul/Geleen), die via zijn huwelijk met Mia Rijcken uit Oud-Valkenburg weer in de contreien van Schin op Geul terecht komt, evenals hun zoon Joseph Hubertus Franssen (‘onze’ Jo), getrouwd met Annie van Eckeren (Sint Pieter-Schin op Geul/Geleen/Arensgehout).

Het tot de voormalige gemeente Schin op Geul behorende gedeelte Hekerbeek, Hekerbekerveld en Kalkhof